

DR. MARCZI MARIANN CD FELVÉTELEI¹

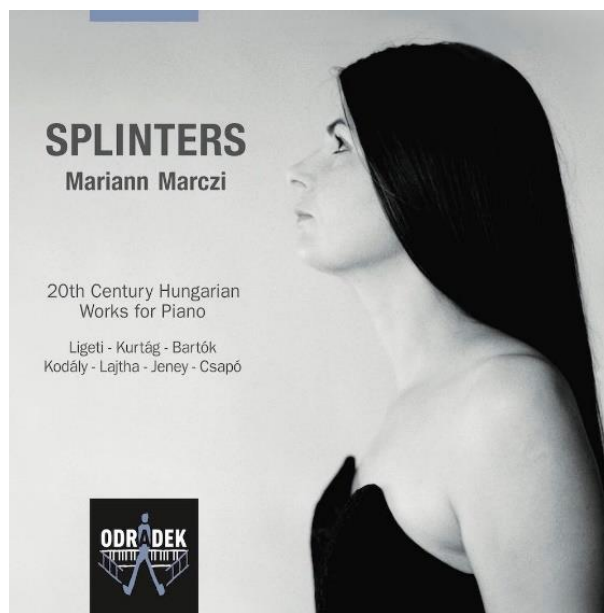
[Mariann Marczi – PAST VISIONS – Artist portrait – YouTube](#) (5:16)

Dr. Mariann Marczi magyar koncertzongoraművész, szólista és kamarazenész. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professzora. DLA / DMA disszertációja a „Ligeti György zongorátűdjei” (2008) című műről szól. 2022-ben habilitált a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen.

Évente 45-50 koncerten lép fel, a legrangosabb koncerttermekben játszott már Magyarországon, a legtöbb európai országban és az Egyesült Államokban.

Mariann Marczi az Odradek Records kiadónál készített felvételeket. Az **ELSŐ ALBUM**, amely 20. századi magyar zongoraműveket tartalmaz, „SPLINTERS”-t címmel 2013-ban jelent meg, és a BBC Music Magazine Award díjára jelölték. A **MÁSODIK ALBUM** Schubert és Schumann előtt tisztelve „PAST VISIONS” címmel 2019-ben jelent meg.

ELSŐ ALBUM:

1 A felvételek megrendelhetők: Email: mariannmarczi@gmail.com

Az összeállítás forrása: [Mariann Marczi](#)

<u>Jeney Zoltán</u>	<u>Arthur Rimbaud a sivatagban</u>
<u>Lajtha László</u>	<u>Mesék zongorára, Op. 2</u>
<u>Bartók Béla</u>	<u>Három burleszk, Op. 8c, BB 55</u>
<u>Kodály Zoltán</u>	<u>Hét zongoradarab, Op. 11</u>
<u>Kodály Zoltán</u>	<u>Meditáció Debussy egy motívuma fölött</u>
<u>Jeney Zoltán</u>	<u>Ricercare</u>
<u>Kurtág György</u>	<u>Szálkák Op. 6d</u>
<u>Csapó Gyula</u>	<u>The Ultimate Goal</u>
<u>Ligeti György</u>	<u>Zongoraetűdök - II. füzet</u>

Albumkritikák, „SPLINTERS”, 2013

Nemzetközi recenziók:

Művészeti Iroda – Graham Rickson / 2014. január 18.

„...a földhözragadtságot és a túlvilágiasságot Marczi nagyszerűen közvetíti... Marczi gyors artikulációja rendkívüli... Ahogy az Odradek esetében megszokható, a produkció és a prezentáció is kifogástalan. Egy mesés, fülbemászó lemez.”

Gramofon – Jed Distler / 2013. december 2

„...hallgasd meg a csodálatos különbségtételt a bal kéz egyenletes staccato és a jobb kéz éles legato vonala között... és Marczi interpretációinak részletes integritását.”

BBC Zenei Magazin – Ivan Hewett / 2014. március

„...egy finom, érzékeny zongorista... ez egy csodálatosan intelligens lemez, gyönyörűen megszólaltatva.”

Klassik.com - Sebastian Rose / 2016. december 20.

„Mariann Marczi 20. századi magyar zongorazenei, egyformán magával ragadó és homogén műsora már magában hordozza mindazokat a tulajdonságokat, amelyek meghatározzák ezt a felvételt: a tisztaságot, az éles kontúrokat és az aforisztikus rövidséget.”

La Folia, Grant Chu Cowell / 2014. július

„Ligeti összes **etűdje** Marczi repertoárjában szerepel. Sokat írt róluk, és **a II. könyvből** választotta ki kedvencét, *a Fémet*.”

„Marczi animációs Ligeti és Lajtha kontrasztja az ismerős, de menő Bartókkal.”

Musique Classique & Co, Thierry Vagne / 2016. december 25

„...egy összességében következetes előadás, nagyon jól előadva.”

Expedíció hanganyaga, Paul Ballyk / 2014. március 16.

„Mindez a zene központi szerepet játszott Mariann Marczi repertoárjában, ami félreérthetetlen ezekben a tekintélyes és átható előadásokban.”

Music Web, Lucy Jeffery / 2014. február 14.

„... Marczi érzékenysége, lenyűgöző nyitottsága és tisztasága... ez a CD nagy dicséretet érdemel mind a modern zeneszerzők bemutatásáért, mind Marczi árnyalt, intelligens interpretációiért.”

Sinfini, Norman Lebrecht / 2013. december 2

„...egy eredeti album egyetlen felesleges hang nélkül. A magyar nyelvű szólószingora egy külön világ, egy külön világ.”

Musik Texte, Hartmut Lücke / 2014. május (németről fordítás)

„...sok ügyességgel és szellemességgel... élénken és ritmikus pontossággal játszott...”

Piano News, Burkhard Schäfer / 2015. szeptember (németről fordítás)

„... Az Odradek Records az izgalmas és mindenekelőtt a rendhagyó (zongora)zene egyik legkiválóbb címévé vált... A magyar Marczi Mariann zongoraművészt nagyra kell dicsérni... Egy puritán felvételt kaptunk, világos koncepcióval.”

Ritmo – Inés Ruiz Artola / 2014. március (spanyolról fordítva)

„Marczi bölcsen és gondosan válogatta össze honfitársai zongorazenéjének ragyogó, különös, némelyik játékos, mások meghökkentő példáit.”

Magyar nyelvű recenziók:

Gramofon, Kovács Ilona / 2013. december (magyarról fordította)

„Játékában minden hang, minden szünet érett, és semmi sem történik véletlenül. Kodály székely keservesének zokogása megható, Bartók második burleszkjének szarkasztikus humora elragadó...”

Zempléni Múza, Kolozsi László / 2014. tavasz

Ha azt nézzük, miként játszik, megállapítható, hogy igen erős a billentése, kimért, a hangoknak kiemelten fontos adó tempót vesz, s alaposan végiggondolta és megfontolta, hol húzzon, melyik művet melyikkel érezzük rokonnak. Mindazt a munkát elvégzi, ami egy zongorista, mint interpretátor feladata, de ezen túl is megy, nevezetesen akkor, amikor a játszott művekre, mint lélek-anyag hordozókra, mint meditációs objektumokra tekint. Mint olyanokra, melyeknek hallgatása a transzcendens felé is megindít.

Magyar Narancs, Kolozsi László / 2014. november

Ha vannak kiemelkedő pontjai ennek az összes remek lemeznek, akkor azok a századvég szülöttei: az itt még sejtelmesnek is ható Kurtág-művek, Ligeti *Fém* című háromperces etűdje, és Jeney Zoltán két munkája. A *Fém* játékos lüktetése, a Jeney-szerzemény borongóssága megerősíti a hallgató érzését: ez a lemez a huszadik századi magyar zongorairodalmat rendkívüli perspektívából láttatja - Kodály és Bartók ismertebb műveit mintha az előadó a modernebb következmények felől venné szemügyre. Nemcsak hagyomány és modern egymásra épülését mutatja fel, hanem egy speciális magyar vonalat is, mely, ha nem is látszik töretlennek, mintha legalább olyan következetesen épült volna, akár a dallamvonal Marci Mariann keze alatt.

Ekultura, Galamb Zoltán / 2013. december

Csodálatraméltó például az érzékenység, amellyel Marci Mariann megszólaltatja Kurtág György tömör, az eszközöket a minimumra redukáló „szilánkjait”; ahogyan a lecsengő hangok előkészítik a rájuk következő akkordokat, és képzeletünkben elhallgatva is átúsznak az új harmóniákba. Ám éppily mesterien érzékelteti a művésznő Ligeti György etűdjének fémes jellegét, kitartóan kopogó ismétlődő hangoktól megkeményedő szilárdságát, amihez a képzeletbeli ragyogó felületek utánozhatatlan szépsége járul. A másik oldalon pedig Bartók Béla disszonanciákkal kísérletezgető összhangzatainak leheletfinom hangulatfestéseit érzékelhetjük a népies dallamok alatt. A burleszkek játékosok, határokat feszegetők, néhol meghökkentőek, mégis mindvégig emberiek és összetéveszthetetlenül egyediek.

MÁSODIK ALBUM:

Schubert, Franz	12 Graetzer Walzer D. 924, Op. 91
Schubert, Franz	Six moments musicaux D. 780 Op. 94, I-VI.
Schubert, Franz	Thirteen Variations on a theme of Anselm Huettnerbrenner D. 576
Schumann, Robert	Waldszenen Op. 82, I-IX.

Albumkritikák, „PAST VISIONS”, 2019

Piano News, Isabel Fedrizzi, Németország (németről fordította) / 2019. július

A magyar zongoraművész, Mariann Marczi a budapesti konzervatóriumban tanult, és ma is ott professzor. 2015-ös debütálása során egy tisztán magyar programnak szentelte magát, itt egy Schumann-Schubert CD-t mutat be, amely rendkívül tiszta és gazdag hangzásvilággal rendelkezik. Játéka „sűrű” stílusában jól leírható. Dinamikus és stílusában mindig kissé fegyelmezett, de nagy érzékkel az atmoszférákhoz és nagyon differenciált támadással rendelkezik. Kortárs zenével kapcsolatos gazdag tapasztalata minden bizonnyal hozzájárul ahhoz, hogy a zongorista „távoli zenei korszakok polaritásain keresztül próbálja megközelíteni Schubertet”. Meggyőzően megtalálja saját hangszínét, amellyel igazságot tesz minden egyes miniatűr karakterének. Ez vonatkozik Schumann Waldszenen-jeire is: ezeknek a kis formáknak az érzelmi összetevői különösen hangsúlyosak, Mariann Marczi csodálatosan hangoztatja őket.

Gramofon Magazin (magyarról fordítva) / 2019. nyár

Schubert és Schumann viszonylag kevésbé ismert és játszott művei szerepelnek (Marci Mariann) Past Visions című albumán. {...} Mariann Marczi programválasztásának és -értelmezésének egyik nagy értéke a kompozíciók rehabilitációja, játéka pedig meggyőzően bizonyítja, hogy ezek a darabok értékes és figyelemre méltó gyöngyszemek a zeneszerzők életművében.

Musicalifeiten, Jan de Kruijff / 2019. május

Akik jól olvassák Schubert zongoraműveit, azok találkozhatnak a tizenkét Grazer Walzerrel is 1827 szeptemberéből. Ezeket a 6 musical moments-szal egy időben írták, de akkoriban hivatalosan soha nem adták ki. A Hüttenbrenner-variációk pontosan tíz évvel korábban keletkeztek.

Az 1816-os E-dúr op. 3 vonósnégyesének lassú részéből származó témán alapulnak, amely Beethoven 7. szimfóniájának allegrettójához kapcsolódik. Schubertnek mindkét művet ismernie kellett, és nem meglepő, hogy inspirációt merített belőlük. Úgy tűnik, nincs felvétel Hüttenbrenner kvartettjéről (tíz, kettő van).

Éppen ezért pontosan ez a két mű teszi ezt a kiadványt ilyen érdekessé.

A Dozen Grazer Walzer nagyobb népszerűségnek örvend. Felvételeket készített már velük Till Fellner (Erato 0630-17869-2), Alice Ader (Chant du monde LDC 278875), Karl Betz (Christophorus CHE 0115-2), Charlotte Baumgartner (Gramola 98824) és Vladimir Feltsman (Nimbus NI 6298).

Marczi Mariann magyar zongoraművész 2013-ban debütált CD-n a Splinters című lemezzel, amely Kurtág, Ligeti, Kodály, Lajtha, Bartók, Jeney és Csapó huszadik századi magyar zongoraműveit (Odradek ODRCD 307) fogadta. Státuszát tekintve a zongoraművészt sokkal ismertebbnek kell lennie.

Nagyon jól tudja megkülönböztetni Schubert zenéjének három típusát, és ügyesen kelti őket életre. Az is, hogy Schumann 1849-es Waldszenenje is szépen sikerült, mert szerintem egy erdőszerű, meglehetősen sötét atmoszféra, amely kissé elhagyatottnak, de nem depressziós hangzik, jogos és érthető. De ezen a CD-n különösen Schubert mindkét ismeretlen darabjára gondoljunk!

A Schubert és Schumann zongoraműveit tartalmazó felvétel az amerikai Odradek kiadó újdonsága. A cég neve ismerősen ismeretlen, tanácsos utánanézni. És csakhamar kiderül, hogy érdemes is. Neve Franz Kafka egyik „hőiséé”: az Egy családapa gondjából ismerős. Szokatlan név egy zongoraművek kiadására létesített kiadónak – de talán nem csodálkozunk azon, ha tudjuk: alapítóját John Andersonnak hívják (aki korántsem azonos a Robert Burns verséből ismerttel!). Eddig a furcsaságok, a többi inkább figyelemreméltó: a 2012-ben alapított cég tevékenysége „klasszikus zenére” specializálódik, ezen belül is a zongoramuzsikára – viszont a „klasszikus” korántsem stílusirányzatot jelez, érdeklődése napjaink zenéjére is kiterjed. (Magyar PR-felelősök figyelmébe: a cég korántsem tünteti fel magát ezért misszió teljesítőjeként!) Előadóként nemzetközi léptékkkel mérve „ismeretlenek” közül választja, és tudatosan ragaszkodik olyan széleskörű szabadsághoz, amelyet a neves-nagy cégek aligha engedhetnek meg maguknak (vonatkozik ez a műsorokra is!). E szabadság jellemzője, hogy nem merül ki érdekességek-ritkaságok felkutatásában – többé és kevésbé ismert szerzők és művek egyaránt szerepelnek a kiadványok sorában.

A világhálón való tallózásaim során hamar eljutottam ahhoz az értesüléshez*, hogy Marczí Mariann első szólólemeze is e cégnél jelent meg – az információáradat méretére jellemző, hogy nem kapott kellő publicitást idehaza az a tény, hogy magyar előadóművész (ráadásul 20-21.századi!) magyar szerzők műveit tartalmazó műsort örökölt meg amerikai cégnél készült felvételen. Talán a terjesztőkhöz sem jutott el a híre – de ha a hír el is jutott, nemigen érezték feladatuknak, hogy lépéseket tegyenek a felvétel megismeréséért és megismertetéséért. Hiszen rendkívül gazdag a könnyebben népszerűsíthető kínálat (nagy cégekkel, befutott előadókkal, ismert-népszerű művekkel)!

Az Odradek cég elégedett lehetett a művésszel, hiszen ismét biztosított számára lehetőséget szólóalbum készítésére. Az új korongon Schubert és Schumann művei szerepelnek. Schubert ismertebb darabjai közé tartozik a 6 moments musicaux sorozata, továbbá a ritkaságkedvelőknek ínyenc csemegét jelentő variációsorozat Anselm Hüttenbrenner témájára, valamint a 12 Grätzer Walzer. Schumanntól 82. opusa, a Waldszenen kapott helyet a műsorban.

Marczi Mariann (fotó: Tommaso Tuzj)

Marczi Mariann elismerésre méltó alaposággal tartja számon repertoárját, amely már terjedelmét tekintve is elismerésre méltó. Annál lényegesebb viszont, hogy ez a jegyzék korántsem pusztán egykori műsorok dokumentuma, hanem tapasztalatok forrásjegyzéke. Mert a megtanultak korántsem váltak „befejezett múlttá” az egy vagy több szereplésen való realizálás során, hanem a zenei tanulságok transzferhatása érződik a későbbiekben is. Ilyesmire vezethető vissza Marczi Mariann játékanak megannyi olyan sajátossága, amelyet azért veszélyes szavakba foglalni, mert minden ilyesfajta megközelítés a félreértés veszélyét hordozza magában. Szívesen emelem ki játéka „természetességét”, amelyben felesleges mérlegelni a tudatosság és az ösztönösség arányát. Feltehetően a korábban átgondoltan elsajátított nagymennyiségű kompozíció tapasztalatai munkálnak ebben – mint amikor valaki a széleskörű olvasottsága révén nemcsak bővíti szókincsét, hanem ismereteit arra használja fel, hogy az így rendelkezésre álló készletből mindig a legmegfelelőbbet tudja kiválasztani. Aligha elégséges úgy jellemezni, hogy minden kigyakoroltan (s főképp nem begyakoroltan) biztonságos az előadásában – annival több ez a technikailag problémátlan zongorázás, mint ahogyan a sallangmentes versmondás sem

pusztán a hibátlan artikuláció következménye. A hosszabb-rövidebb tételeknek minden hangja él – életük minden egyszerűségük mellett is több vegetációnál, hiszen folyamatok részei, s csak örülhetünk annak, hogy mindig természetes közegükben találkozunk velük.

Mintha Marczi Mariann Leopold Kohr véleményén volna (small is beautiful, más vonatkozásban pedig slow is beautiful), semmit sem akar túldimenzionálni. Épp ezért a viszonylag szűk dinamikai keretben rendkívül jelentőséget kapnak a kitörések, a csúcspontok. A kidolgozottság okán viszont soha nem válik unalmassá sohasem az alig variált ismétlés-visszatérés sem. Nincsenek érzelmessé érzékenyülések, s általában mindenféle romantizáló túlzástól mentes ez az interpretáció. Legnagyobb ereje abban van, hogy a zongoristának természetes ez a kifejezőmód, miként kis társaságban a téma és az előadás hangereje az olyanok számára, akik bizonyosak abban, hogy van mondandójuk iránt érdeklődés. Különösen a kevésbé ismert Schumert-műveknél kamatozik ez az előadói attitűd. A hallgatóban a tíz perc alatt, amíg a 12 keringő szól, aligha merülnek fel olyan kérdések, hogy máskor, mások miért nem játsszák őket – „beéri” az egyszeri élménnyel, amelyet a felvételnek köszönhetően számtalanszor elő lehet hívni.

Schumann Erdei jelenetek ciklusánál is érvényesül a klasszicizáló fegyelem – itt a hallgató a zenei mondanivaló mellett a „zongorázás” részleteire is felfigyel (fogékonyabbá válik?) – billentésre, játékmódokra, artikulációs részletekre. Talán mert úgy érzi, hogy a szép elbeszélés itt poétikusabb, „távlatosabb” lehetne, megbírna erősebb vizuális asszociációkat is?

Odradeket illetően Kafka tagadólag válaszol a felvetődő kérdésre, hogy meg tud-e halni (ami minden halandó esetben kétségtelen) – remélhetőleg John Andreson Odradekjére is igaz ez, hiszen céljai megvalósítását sohasem tekintheti befejezettnek, s így zenekedvelők sokaságának adhat értelmes-értékes időtöltéshez lehetőséget, szolgálatot téve szerzőknek és előadóknak egyaránt.

ODRADEK RECORDS

ODRCD371

Fittler Katalin